

col legno

*Musikalske studier fra
Institut for Musik og Musikterapi og
Nordjysk Musikkonservatorium*

Indhold i dette nr.:

Artikel af *Lars Ole Bonde - Inge Nygaard Pedersen, Aalborg Universitet, Institut for Musik og Musikterapi.*

**GROUNDING IMAGE POTENTIALS
IN THE MUSICAL EXPERIENCE**

As part of the advanced training in the music therapy model The Bonny Method of Guided Imagery and Music (GIM) the authors wrote this paper in 1996. It offers a critical review of the music analysis traditions within the GIM literature and a detailed analysis of the *Creativity I* program. Creativity I is composed of five selected pieces: 1. movement of *Sibelius 2. symphony*, Vaughan Williams' *In the Fen Country*, Delius' *La Calinda*, 2. movement of Kallinikov's *2. symphony* and Yamada's *Aka Tombo*.

The purpose of the analysis is a) to investigate the relationship between the music (as heard and described from a phenomenological perspective) and the imagery evoked by the music (primarily in the authors themselves), b) to discuss the image potential of the pieces and the program as a whole, i.e. to identify the therapeutic potential of the music.

The paper does not give an introduction
Artiklen giver ikke nogen introduktion til

to GIM (this can be found in Goldberg 1996).

Dansk resumé:

Forfatterne skrev denne artikel i 1996 - i forbindelse med deres musikterapeutisk uddannelse og træning inden for den receptive metode Guided Imagery and Music (GIM, udviklet af Helen Lendquist Bonny i 1970'erne). Artiklen præsenterer og diskuterer en række musikanalysemetoder med særligt henblik på analyse af den type klassisk musik, som anvendes i GIM. Størsteparten af artiklen er en analyse af GIM-Musikprogrammet Creativity I, som består af 5 stykker musik: 1. sats af *Sibelius 2. symfoni*, Vaughan Williams' *In the Fen Country*, Delius' *La Calinda*, 2. sats af Kallikovs *2. symfoni* og Yamada's *Aka Tombo*. Analysens formål er a) konkret at undersøge forholdet mellem det musikalske forløb og de indre forestillingsbilleder, som musikken fremkalder (først og fremmest hos forfatterne selv), b) mere alment at reflektere over musikkens billeddannende potentiale, dvs. programmets og de enkelte stykkers terapeutiske muligheder og egenart.

GIM. En sådan findes f.eks. i Goldberg

(1995) - og en en kort dansk introduktion findes i:

Bonde, Wigram & Pedersen (2000): Musikterapi: Når ord ikke slår til. En håndbog i musikterapiens teori og praksis i Danmark. Århus: Forlaget Klim.